

EM 2013/31 og 56
9. oktober 2013
Hans Aronsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges i samarbejde med staten at undersøge mulighederne for og konsekvenserne af oprettelse af et frivilligt beredskab i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Doris Jakobsen, Siumut)

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at kontakte Staten med henblik på afdækning af muligheder og interesse for en eventuel etablering af et landbaseret og maritimt frivilligt beredskabskorps i Grønland.

(Medlemmer af Inatsisartut Naaja H. Nathanielsen og Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Inuit Ataqatigiit fremlægger i det følgende et samlet indlæg vedrørende punkt 32 og punkt 56, hvor Naalakkersuisut pålægges at foranstalte undersøgelser.

Inuit Ataqatigiit interesserer sig i sit politiske virke i disse år meget for risikoen for at store krydstogtskibe havarerer et eller andet sted i vort langstrakte kyst og for ressourcerne og beredskabet med henblik på i hvert tilfælde at kunne komme enhver form for katastrofe og forurening i forkøbet.

Et frivilligt beredskab består af personer, som nærer stærke følelser for deres medmennesker til trods for, at de ofte må påtage sig et farligt "ulønnet" job under visse omstændigheder, og de er endvidere ansvarsfulde og har respekt for deres arbejde.

Men i og med at de påtager sig denne pligt, får de en personlig mulighed for at lære en række mangeartede opgaver at kende, og ikke mindst få gavn af disse som en kilde til personlig udvikling og ære.

I drøftelsen af de aktuelle overskrifter kan vi i Inuit Ataqatigiit ikke lade være med at tænke tilbage på spejderbevægelsens guldalder, der fremmede et stærkt nationalt fællesskab, derfor er det hævet over enhver tvivl at "et frivilligt beredskab" over hele kysten vil styrke vores sammenhold endnu mere ved at vi som folk påtager os et fælles ansvar.

Grundet landets udstrakthed er behovet for et beredskab langt langt større end hvad det er tilfældet i udlandet. For klimaet i dette store land er også kendt for sin voldsomhed og for

sin næsten uovervindelige styrke, og ikke mindst for sin ekstreme kulde og mørke. Kysten, der ofte er fuld af storis og det isfyldte hav, fuld af isbjerge, der skyldes indlandsisen, og den spredte bosætning med et lille folketal viser hvor ekstremt vigtigt, behovet er for et beredskab.

Dette giver en anledning til at komme med en bemærkning om nogle udfordringer, som man kan komme til at overse i den politiske udredning. Den spredte bosætning med et lille folketal er en yderligere grund til, hvor vigtigt det er, at vi udnytter visse funktioner af det frivillige beredskab effektivt. Og Inuit Ataqatigiit mener, at der skal gøres en indsats for at undgå situationer, hvor man kommer til at mangle folk til at udføre visse opgaver ud fra personlige interesser.

Derfor anbefaler vi Naalakkersuisut, også fordi det er vigtigt at man lytter til, hvad folk har at sige, at der gennemføres et seminar om disse emner, hvor repræsentanter for brandkorps eller fangerforeninger og andres landsorganisationer, organisationer, eller faglige netværk deltager.

De af forslagsstillerne anbefalede undersøgelser og udredninger er støtteværdige, men vi finder, at der er al mulig grund til at være opmærksom på spørgsmålet om mulighederne for effektivt at bruge vore fælles ressourcer i rigsfællesskabet i forhold til enkelte opgaver. Inuit Ataqatigiit bakker fuldt ud forslagsstillerne Naaja H. Nathanielsen og Sara Olsvig samt Doris Jakobsen fra henholdsvis Inuit Ataqatigiit og Siumut i deres forslag om at Naalakkersuisut pålægges at kontakte Staten med henblik på afdækning af muligheder og interesse for en eventuel etablering af et frivilligt beredskabskorps.

Endelig er vi i Inuit Ataqatigiit glade for, at Naalakkersuisut støtter tanken om at foranledige en undersøgelse, så undersøgelsen kan komme i gang.

Med disse bemærkninger henviser vi forslaget til behandling i det udvalg, der har med sagen at gøre forud for anden behandling.